

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1702. usque ad annum 1708

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1781

VD18 13322648

§. 25. Stephanus Le Camus Cardinalis mortuus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67633](#)

Sæc. XVII. gesimum quintum explesset, relicta ta-
 A. C. 1707. men Patria in Poloniam ad Filiam
suam Reginam contendit, mortua au-
tem uxore Clericali vitæ adscriptus,
Sacrisque initiatuſ, a Galliarum Rege
præter annuam pensionem Equeſtris
Ordinis torque donatus eſt, poſtea ad
Reginæ Filiæ ſuæ preces ab Innocen-
tio XII. Papa in Purpuratorum Colle-
gium cooptatus, post Poloni Regis mor-
tem Romam contendit: ubi Sacris co-
mitiis, in quibus Clemens XI. in
Pontificem electus fuerat, interfuit,
ac demum anno ætatis ſuæ nonage-
mo octavo die vigesima quarta Marti
vivere deſiit.

§. XXV.

*Stephanus Le Camus Cardinalis
mortuus.*

*Abregé de
l'Hist. Ecc.*
t. 13, p. 100.
*Epiſt. Cle-
ment. XI.*

Eadem mortis necessitate vivis ereptus
est Stephanus Le Camus natione
Gallus, patria Pictaviensis, qui Parilius
in plurium linquarum peritia, aliisque
scientiis sacratoribus tam uberes fecit
progressus, ut Doctorum honores in
Sorbona emereretur, ac Ludovico XIV.
Galliarum Regi ab Eleemosynis efficitur.
Verum Aulæ illecebris emollitus, tam
effrænate turpium voluptatum foribus
ac licentiosæ vitæ delitiis coinqui-

tus erat, ut Aula & Urbe excedere ju- Sæc. XVII.
beretur. Hac contumelia veluti experge- A. C. 1707.
factus, atque in se reversus cuncta,
quæ carnem aut sanguinem, mundum
aut delitias saperent, generoso animo
abjecit, ac Deo soli per aspera defer-
vire, mente fixum habuit. Non de-
erant tamen, quos Stephani pietas
male habebat; semper enim virtus ut
meta calumniantium jaculis exposita est:
ita etiam hi, qui laxioris disciplinæ
adversos Jansenismi nota aspergere,
pro illius ævi vitio assueverant, nec
Stephano perpercerunt, eum tam ac-
ter infectantes, ut rursus Parisiis exu-
lare cogeretur: Verum non exulat,
cui cælum patria est; & non raro po-
ma in nativo solo succis imbuta vene-
natis, in alieno, dulcescunt, patriæ
vitium emendant, & salubrem ex eo
saporem exsugunt, Stephanus igitur
in Aquitaniam profugus, ac Contii
Principis hujus Provinciæ Gubernato-
ris patrocinio suffultus, Ordinem Car-
thusianorum ingrediebatur, ubi posito
rite tyrocinio in terra quidem peregri-
nus, in cælo tamen veluti civis tanta
pietatis ac prudentiæ fama inclaruit,
ut ad Mazarini Cardinalis sollicitatio-
nem invitus licet, primo Gratianopoliti-
anus Episcopus, postea ejusdem Urbis
Princeps, ac demum Delphinatus

Præ-

Sæc. XVII. Præses & Sabaudiæ Decanus renun-
A.C. 1707 tiaretur. Nec tamen propterea quo-

quam a suscepso vitæ rigore remiserat;
quippe solis herbis victitans, nudis af-
feribus cubans, vigiliis, jejuniis, aliis-
que corporis afflictionibus inconsu-
tos elatosque juvenilis animi impetus
coercebat: Assiduus erat in annun-
tiando Dei Verbo, unde plures tun-
gravibus, iisque lethalibus animæ mor-
bis conflictatos pristinæ sanitati resti-
tuit, erectisque pluribus Scholis &
Seminariis Diæcesis suæ Clericos ver-
bis, operibus atque exemplo ad vite
sanctitatem accedit. Intererat quo-
que Cleri Gallicani comitiis anno prio-
ris sæculi octogesimo secundo habitis,
in quibus contra Regaliarum servitu-
tem acriter declamans, Regis indigna-
tionem, individuam imperterriti animi
sociam, incurrit, Innocentii autem XI.
Papæ gratiam sibi merito conciliavit,
hinc nullo sollicitante Romana Purpura
ab eodem decorabatur, Ludovico Rege
hujus Præfulsis inaugurationem tam in-
quo animo ferente, ut ejus jussu Estræus
Cardinalis reclamare, Regemque nun-
quam Stephanum pro Cardinale habi-
turum profiteri, cogeretur: nihilomi-
nus sua moderatione, humilitate ac
prudentia tantum valuit Stephanus,

ut Regi plene reconciliatus, ab eodem

Ro-

Romam decerneretur, futuræ electio- Sæc. XVII.
nis Pontificiæ negotia unacum Genuen- A.C. 1707.
sibus Purpuratis procuraturus. Quo-
niam vero usuris, laxioribus doctrinis,
aliisque corruptelis præcipue in Sacra-
mentorum administrationem irrepenti-
bus, firmo pectori sese opponeret, rur-
sus ab æmulis suis, tanquam Jansenii,
imo & Molinosii Discipulus ac impiæ
doctrinæ affæcta traducebatur: Romam
tamen profectus, coram Alexandro VII.
fidei suæ integritatem tam luculenter
comprobavit, ut non modo ab eodem
Pontifice amplissimis honoraretur fa-
voribus, sed etiam ab Innocentio XI.
literas innocentiae suæ testes reciperet:
Roma dein ad suam Ecclesiam rever-
sus, populum Divini Verbi pabulo sæ-
piissime refecit, suam Diæcesin ipsius
quotannis lustravit, cunctaque vigilan-
tissimi Pastoris officia strenue adimple-
vit. Erat in pauperes, viduas atque
pupilos tam profusæ liberalitatis, ut
omnes suos proventus in pietatis opera
convertens, non raro in compedes æris
alieni incideret: ipse etiam totus in
orationibus noctes insomnes duxit, ac
vitæ austерitatibus tam immote instituit,
ut Clemens XI. eum, ut in suo rigore
modum servaret, hortari coactus, die
duodecima Septembris anno hujus sæ-
culi secundo has ad eam daret literas:

„Quod

Sæc. XVII., Quod paterna ac sincera nostra char.
 A.C. 1707., tate dictante ad Te in præsens, dilecto
 fili noster, perferimus, officium illud,
 quemadmodum a corde nostro profi-
 ciscitur, ita eo animo a Te exceptum
 iri confidimus, quo soles in Nos esse,
 hoc est plane nostri Studio, & per-
 ficiendi ea, quæ in Domino expet-
 mus, intime cupido. Perlatum siquid
 dem ad Nos est, Te a nonnullis medi-
 bus minus commoda uti valetudine,
 quod sane permoleste tulimus, &
 nihilominus tantum tuæ vitæ ac la-
 lutis contemptum ubique præfere,
 ut quæ ipsi saluti confirmandæ, in-
 borum præsertim delectu, obesse me-
 xime possent, ea tanquam, quæ si
 promovendam corporis tui afflictio-
 nem, quam semper inquiris, confor-
 mere existimas, a Te quotidiana co-
 suetudine adhibeantur. Etsi autem
 non simus, qui voluntariam corpo-
 ris propter Deum castigationem, &
 indictum ei bellum oppugnare ve-
 mus, aut debeamus, præstare tam
 intelligimus refectis viribus cogitare
 de induciis, ut acrius aliquando de-
 tur insurgere. Collaudato itaque de-
 siderio, quo incenderis, cumulando
 tua apud Deum merita, cum tamen
 incolumentatem tuam ad promovere
 dam indies magis Divini Nominis

„gloriam fore valde proficuam arbitre- Sæc. XVII.
„mur, Te in Domino hortandum esse A. C. 1707,
„duximus, ut eum modum in re hujus-
„modi serves, quem utriusque Medici
„consilio probari dignoveris, atque in
„victus, ceterarumque rerum, quæ
„humanæ infirmitati necessariæ sunt,
„ratione ita temperes, ut si forte gre-
„gis Tibi commissi spirituali utilitati
„apud inscrutabile Dei judicium expe-
„diat, ut onus, quod portas adhuc
„perferas, laborem diutius sustinere
„paratus sis. Supervacaneum autem
„duximus, Tibi, qui sacrarum litera-
„rum studia assidua cælestium rerum
„meditatione excoluisti, in mentem re-
„vocare, præcipuam illam esse inter
„ceteras Christianæ perfectionis virtu-
„tes, qua primum in Dei voluntatem
„cordis nostri obsequium exhibemus,
„nihilque, nisi quæ ei sunt placita, ex-
„optamus, nec magis exquirendæ vitæ,
„quam appetendæ mortis desiderio in-
„tus agimur, sed utriusque decretum
„ab eo, in cuius manu repositum est,
„humiliter præstolamur. Excitare e-
„tiam Te debet commune creditæ Tibi
„Ecclesiæ votum, quæ indefinenter &
„anxie sospitatem tuam a Deo postulat,
„cujus Nos Ecclesiæ sollicitudinem
„tecum portantes hæc tibi eo amore
„significanda esse duximus, quo Tibi
Hist. Eccles. Tom. LXVII. Rr „Apo-

Sæc. XVII. „Apostolicam benedictionem peraman.
A.C. 1707. „ter impertimur.„

Tandem vero viribus pene exhae-
stus, postquam pauperes omnium for-
rum facultatum hæredes scriperat,
nimam meritis plenam ac corporis vi-
culis solutam Deo Auctori suo die du-
decima Septembbris Gratianopoli inter
Cleri sui preces, & Christi Crucis affi-
plexus reddidit, anno ætatis sue
septuagesimo quinto. Exerat hic
Cardinalis suo ære Gratianopoli Semi-
narium pro Clericis ad S. Ordines de-
stinatis, aliud in pago Urbi vicino pro
erudiendis juvenibus ad sacram mil-
tiam adspirantibus. Insuper typis vul-
gavit Cardinalis Carpegnæ editum
contra luxum, & immodestiam mulie-
rum, ejusque jussu Genetus Vasionis
Episcopus *Theologiam moralem Grati-
anopolitanam* elucubravit, ipse vero
pro tuenda Virginitate B. V. disserta-
tionem, præter plures Epistolas ad Par-
rochos circa modum agendi cum her-
eticis, epistolam Pastoralem de Iulio
læo, & collectionem decretorum Sp-
nodalium edidit.

S. XXVI.